

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Nobilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Quod si Lunam Aegyptii dejectis infra cornibus pinxit, hieroglyphico eo mensem significari prædicabant, cum palam sit eam in ortu cornua surrigere tufsum versus, eo præcipue tempore, quo signa Zodiaci vel recta cadunt, vel orientur, quod pars inferior tantum, eaque oculis nostris minima, propinquo occidente Sole conspicua sit. Ad coitum vero properantem, sub septimum & vigesimum itineris decursu diem plane conspectam, deorsum cornua dimittere: duobus enim reliquis, quos in assequendo Sole, eoque mox prætereundo consumit, omnino latet, tertio se se ostendit. Hoc eodem significato Poëta quoque, Mensem intelligunt, ut illud: *Luna quater lauit*: atque eodem modo apud alios passim.

ÆGYPTUS. CAP. XIX.

*Antonini
Auguſt. Pii
numus.*

IN T. Antonini Aug. Pii PP. numo, qua parte inscriptio est ALEXANDRIA, videre est humana figura signum, quod ambabus manibus Lunam affectet apprehendere: five sit adoratio gelus. Et autem cornibus infra dejectis sita est, tribus in convexo tuberculis, duobus inferne, que veluti guttulae pendentes sunt. A pedibus postica parte, spicæ tres fructu prægrayidae conspicuntur: ab antica, Crocodilus humi reptit, capite in simulacrum id reflexo. Quæ omnia, ut haec partes alibi declaratae sunt suis quæque locis, Aegyptum ipsam significare, etiam si non adest in scriptio, Alexandria, nulli dubium relinquitur.

SOPHISTÆ. CAP. XX.

Varietas autem Luna, mutatis quotidie faciebus, adeo conspicua, ansam dedit, ut nonnulli sophistas per Lunæ hieroglyphicum intellexerint: & Aegyptii Sophistæ quando Luna Aegypti symbolum est, cuius provincia Isis domina prohibetur, toto opere notantur. Alia tamen ratione Clitomachus, ut apud Stobæum legere est, Dialeticam Lunæ aequiparavit, quæ numquam eadem facie se mortalibus ostentet, nunc accretione nunc diminutione luminis assidue variante, numquam interquiescat.

INSPIENTIA. CAP. XXI.

*Hinc forsan
insipientes:
quin & in
fani lunati-
ci quod na-
ti interlu-
mio.
Jul. Firmi-
ci lib. 4.
Mat.*

Nostri hujusmodi varietatis ergo insipientiam per Lunæ simulachrum indicarunt: quippe con propter uniformitatis effigiem, veritatem, propter lumen in Solis corpore, ratione firma præditum intellectum innuerunt. Contra per Lunæ varietatem, & nothum lumen, inconstantiam mentis accipiebant. Unde Ecclesiast. 27. *Sapiens fecit Sol permanet, insipientis autem fecit Luna mu-*atur. Et Matthæi locus de juvene lunatico, qui nonnumquam in ignem, nonnumquam in aquam cadere consueverat. Quod si trahas ad spiritum, animadvertis in talibus impetus quosdam quasi bonorum operum surrepentes, ita ut laudandi videantur, ab iis tamen qui dilucida in eis intervalla non agnoverunt: rursus enim eos minui videas, quodq; videbatur in eis lumen, non est diutinum, sed nocturnum lumen, quod quidem usque adeo imminuit, ut jam penitus deficiat. Atque ii nonnumquam in ignem cadunt, id est, in ardorem concupiscentiæ, in veteres excandescencias, in ulciscendi cupiditatem, in pecuniarum amorem, & vitia reliqua. Nonnumquam in aquam, hoc est, in lubricas mortalium curas in perseverandi desperationem, in ambitionis fluctus, civilesque undas perpetua instabilitate exagitatas. Humana enim vita, ut alibi ostensus, marina instabilitati plurimum assimilatur.

PERSÆ. CAP. XXII.

Quod vero Luna Persarum hieroglyphicum esset, superius ex ostento dictum, & quid super eo senserint Aegyptiorum Magi.

NOBILITAS. CAP. XXIII.

Pervulgatum & illud est, Luna gestamen apud Arcadas nobilitatis hieroglyphicum fuisse quidem Proselenes ea de causa nuncupati sunt, quod ab Deucalioneo diluvio primi ipsi Lunam inspissæ naſcentem se credidere: quodque putarent universum humanum genus aquis obru-

Atum perisse, & à se rursus originem propagationis emanasse. Erat vero gestamen id quo uti soliti Ar. Nam & cades, fibula in Lunæ cornua porrigentis speciem, qua calceamenta connectebantur: de qua scom. *Bucinae* & maticum Herodis dictum fertur in Bradeam uxoris fratrem, qui cum generis sui nobilitatem æquo *Ægyp. & ad am. p. 29. dicit.* verbo apud Romanos ostentaret: *Nestu*, inquit Herodes, *generis tui nobilitatem in astragalis gestam* ficas. Quin & Romanis, qui nobilitate præstarent, gestandi lunulas morem fuisse Plutarchus tradidit. *arcadum gestamen.* nisi satis sit Martialis dictum, lunulatum pellem appellantis calceum in hanc sententiam. Et de Quin- *Idem obser.* tiano Rhetore apud Juvenalem habetur. *batum à no-*

& nobilis, & generosus

Appositam nigre Lunam subtexit alute.

Sunt qui causam hujus gestaminis eam commenti sunt, ut sic admonerentur considerandam esse re- *politanus,* rum vicitudinem, quæ præstum in Luna spectabilis est, ne solo nobilitatis nomine nimium tur- *Niceta ad-* gescerent. *Hore.*

B

DE STELLA. CAP. XXIV.

Sed jam locus exigit, ut Stellas tuas aggrediamur, quarum significata recensere rationemque red-
dere, nostra potius fuerit indaginis, quam alterius cuiuspiam inventum: cum præsertim in resti-
tuendo contextu paucissimorum admodum verborum, quæ Stellæ super apud Horum Ægyptium
tradita inveniuntur, cura laborque non defuerit. Sed est omnino in damno libellus ille tam in vul-
gatis Aldina impressione, quam etiam in manuscriptis exemplaribus, quorum nobis copia fuerit.
Sed jam ad rem ipsam.

UNIVERSI DEUS. CAP. XXV.

A pud Horum igitur Legas Stellam hieroglyphicum esse Dei, neque fere quid amplius: quare ne- *Nam Ægy-*
p. 111 primi
p. luctamen & concertationem, quam Deus Opt. Max. in coelestibus orbibus, adverso motu atque *planetas &*
eo etiam vario concitatis, instituit, contemplarentur, neque id alia quapiam ratione deprehendis- *stellarum fixarum*
sent, quam Stellarum motu, earumque præcipue, quas vices assidue variare manifestum, rapique *dire, Macr.*
universam mundi superioris machinam ab exortu occasum versus, vertigine supra mentis captum *l. 1. cap. 28.*
citatissima, ac nisi res ipsa quotidie fidem faceret, prorsus incredibili: obniti vero contra, ab occatu *in Som. Scip.*
exortum versus spheras ex iis, quæ nobis innotescere potuerunt, easque prout magis minusve à
centro distant, pro ratione sua eo segniius aut velocius ad metam properare, nimirum fieri hac abs-
que Deo minime posse crediderunt. Quis enim tantarum molium rector constitueretur, qui certo
temporum spatio omnia gubernaret, nisi mens suprema omnium arbiter haberetur? Cum igitur
per Stellas potissimum in Dei ipsius cognitionem pervenissent, ipsius universi Deum, per signum
idem ipsum, quo rem deprehenderant, significare instituerunt. Ideoque stellæ hieroglyphicum pro
mundi totius Deo ponere voluerunt. Sententiam vero hanc Romanis etiam placuisse, possimus ex *Pertinacis*
eo conjicere, quod in Pertinacis numo simulachrum est, manibus versus ingentem Stellam ad ce- *numine.*
D quorū providentia rerum potitus esset.

PAN. CAP. XXVI.

A Tque ea potissimum ratio est, cur Pana Deum ex hieroglyphico Stellarum intelligi contend- *Hinc Orphe-*
bus. Hanc
abant: quin & pectus ejus variis insigne Stellis effingebant, cum omnino per Pana totam rerum *nat. & reg-*
naturam interpretarentur: qua de causa & fistulam septem calamis compactam, propter erronum *negi & His,*
totidem concentum, ori ejus apprimebant, de quo apud Orpheum plura. Probo autem idem & Pan *co. p. 10. &*
& Jupiter est, quod παν omne, universam quippe, ut dictum est, naturam significet. Propterea ve- *Pana voco*
ro & hinnulae pellicis varietate tegi solitum ajunt, ut ex maculis referri Stellæ videantur, de quo in Ser- *magni, qui*
pentus commentario plura, quod quidem isti forsitan de sacris nostrorum literis desumptere, in qui- *sotum conti-*
tinet orbē.
B b b